

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare săptămână o pagină de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 5 Ianuarie st. v.

„Tribuna nu vine cu idei preconcepute, nu e menită a face politică personală, nici a propaga tendențe pornite din redacțiunea ei: ea va fi organ al curentelor populare, va lămurii și va motiva dorințele majorității concetățenilor noștri români și va susține pe aceia dintre oamenii noștri politici, care, primind inspirațiunile lor din sentimentul public al Românilor, vor fi sciuți să-i câștige o popularitate covârșitoare.“

Cetitorii noștri sînt cei mai competenți de a se pronunța, dacă am păstrat ori nu cu consecvență linia de conduită, pe care ni-am pus-o noi înșine prin aceste cuvinte reproduse din apelul adresat publicului român în fruntea primului număr al „Tribunei“. Noi avem conștiința, că am exprimat totdeauna, nu vederi și aspirațiuni, pe care am dorii poate, ca concetățenii noștri români să le aibă, ci idei și tendențe, care după cea mai bună a noastră convingere sînt în adevăr populare la dinșii. Se poate, fără îndoială, ca să se fi spus cu toate acestea și neadevăruri, aceasta ar dovedi numai, ceea-ce altfel oare-cum de sine se înțelege, că puterile noastre sînt mai prejos de buna noastră voință, că nu ne-a fost totdeauna dat să cunoaștem adevărul și să ne identificăm în cuget și în simțire cu majoritatea fraților noștri Români. Singurul criteriu al lucrării noastre e resunetul și spriginirea, pe care o găsim la publicul român, și în dată-ce am fi lipsiți de această spriginire, ar trebui să simțim și noi înșine, că nu ne sînt date puterile pentru purtarea sarcinei ce-am luat asupra noastră. Câtă vreme însă publicul român ne aprobă și-și exprimă aprobarea prin spriginul pozitiv ce ni-l dă, avem conștiința de a fi un organ destoinic de a exprima în mod adecuat sentimentul public român.

Și fiindcă, deocamdată cel puțin, avem aprobarea publicului român, putem pretinde, că ceea ce ținem noi ținem și Români.

Tocmai de aceea însă avem datoria de a vorbi în termini lămurii, măsurând valoarea fiecărui cuvânt, pentru-ca nu cumva alții, fie adversari, fie amici, să se întorcă prin falsă interpretare din cuvintele noastre un înțeles, pe care ele nu pot să-l aibă nici în gândul nostru, nici în opinia publică română.

Dacă ar fi să vorbim numai în numele unui mic cerc de oameni, am trece poate peste asemenea restălmaciri; nu putem însă să o facem aceasta, când răspunderea pentru cele țise de noi cade în ultima analiză asupra totalității române, nu, când o oare-care temeiu se poate țice, că Români țice ceea-ce am țis noi.

Ni s'a întâmplat însă foarte adeseori, că am găsit prin țiarele maghiare restălmacite cuvintele noastre, încât ne venia par'că să ne indignăm chiar și noi înșine de ceea-ce am țis. Cu deosebire țiarele din Cluj au mers în această direcțiune

atât de departe, încât foarte în curând a trebuit să perdem speranța de a pute țifica toate inexactitățile lor și să ne impunem o deosebită rezervă față cu ele, pentru-ca să nu irităm pe publicul nostru prin prețese reproduceri făcute din coloanele lor.

Trebuie cu toate acestea să cerem astăzi atențiunea cetitorilor noștri pentru lămurirea unei restălmaciri făcute de unul dintre țiarele din Cluj.

În numărul dela 15 Ianuarie „Közlöny“ le promite cetitorilor sei, că va reveni asupra dării de seamă făcute de noi asupra anului trecut, ear' în numărul dela 16 Ianuarie face un extras din darea noastră de seamă, pe care îl încheie cu cuvintele:

„Az 1848-ik év bebonyította, hogy a magyar korona alatt országok románjai nem ijednek meg, nem hátrálnak s nem adnak föl semmit! S ez elhatározás alatt cikkiró boldog újévet kívánva, hitet ohajt az 1885-ik évre és az erők teljes kifejtését a békés kibontakozás elérhetésére.“ Adecă pe românește: Anul 1848 a dovedit, că Români din țerile supuse coroanei ungare nu se sparie, nu se dau înderēt și nu renunță la nimic! Și urând cu această hotărēre an nou fericit, autorul articolului postesce credința pe anul 1885 și deplina desfășurare a puterilor pentru ajungerea desfacerii pacifice.

Constatăm în aceste puține rînduri înaintea de toate o „greșeală de tipar“, prin care se schimbă înțelesul cuvintelor noastre. Căci eată ce am țis noi:

Anul 1884 a dovedit pentru tot omul cu mintea aședată, că noi Români din țerile supuse coroanei ungare nu ne intimidăm, nu ne dăm înderēt, nu renunțăm. Fie ca anul 1885 să ne ducă la deplină încredere în noi înșine și prin ea la desfășurarea puterilor noastre în lupta pentru dezvoltarea pacinică a patriei noastre.“

S'a pus dar' în loc de anul 1884 anul 1848: aceasta e greșeala de tipar.

Alături cu această greșeală de tipar mai găsim apoi și două inexactități de traducere, amēdouē foarte esențiale. Cuvintele, „încredere în noi înșine“, ceea-ce în limba maghiară va să țică „önbizalom“, „magunk közt kölsönös bizalom“ ori în cel mai rău cas „önhités“, sînt reproduse cu „hitet“, ear' „desfășurarea tuturor puterilor noastre în lupta pentru dezvoltarea pacinică a patriei noastre“, ceea-ce în traducere exactă va să țică „minden erők kifejtése a hazánk békés fejlődeséérti harcban“ sînt reproduse cu „erők teljes kifejtése a békés kibontakozás elérhetésére.“

Ni se pune de sine întrebarea: sînt oare aceste inexactități întâmplătoare, ori sînt ele intenționate? A avut țiarul Clujan intenția de a informa pe publicul seu despre cele ce țicem noi în numărul de anul nou, ori a voit numai să profite și de această ocaziune spre a ne insinua tendențe și idei, pe care nu le avem și a-și ține astfel publicul în eroare asupra adevăratelor noastre dispozițiuni?

Sîntem împinși a crede, că numai aceasta a voit-o.

Nu a reprodus țiarul Clujan exact urarea noastră pentru pacinică dezvoltare a patriei, fiind-că îi trebuia un titlu de a insinua, pentru-că avea trebuință

el „Kibontakozás“, pe care îl pune de „fejlődés“.

Békés kibontakozás! — țice el. — Ca și țecinica bestie a lui Isop ar țice: pentru-ce ți apa din fața mea?! Ca și când inquisitorul dominican ar țice: în numele misericordiei urcă-te pe rugul aprins. Ca și când scolarul ar țice: frate, în numele iubirii dă-mi voie să-ți mănânc pânea, să te iau la pâruală și să-mi arunc peccatul în spinarea ta, pentru-ca să suferi tu pedeapsa ce mi se cuvine mie.

Békés kibontakozás! Când constituțiunea ce ni-am câștigat prin botezul de sânge dela 1848 e negată în toate rîndurile ei, unirea ne este luată în ris, guvernul nostru legiuit nu e recunoscut, rasa noastră e neincetat ocărită și trecutul ni se falsifică în tot momentul.

Ès békés kibontakozás! — când se respāndesce o literatură ce agitează contra noastră, se țin servicii dumnețescii vorbitoare(?) (beszélő isteni tiszteletek), se dovedesce solidaritatea cu agitațiunea revoluționară a Românilor emigrați, când chiar în șirurile citate sîntem huiduiți, ni se falsifică toate tendențele și când vedem clar și evident, că nesațul și perfidia nefrățesacă își întinde scărboasele antene spre noi!

Cu alte cuvinte țiarul Clujan le țice cetitorilor sei: Nu credeți ceea-ce țice „Tribuna“: vorbește prea frumos; nu poate să fie adevărul ceea-ce spune.

O înțelegem aceasta.

Nu dorim nimic mai mult decât o sinceră apropiere între popoarele, pe care soartea le-a hotărīt să trāească împreună aici în patria noastră, și nisuiam în toată sinceritatea să pregătim pe cât ne iartă puterile această apropiere. E dar' un lucru firesc ca cei ce nu o vor, să-și deie silința de a ține lumea departe de noi, propagând neîncrederea față cu tot ceea-ce țicem ori facem. Le vom țice însă și noi concetățenilor noștri maghiari: Nu credeți cele ce vă spun țiarele voastre despre noi, ci căutați să vă lămuriiți voi înși-vē asupra adevăratelor noastre dispozițiuni și vă veți convinge, că nu voim decât să trăim în pace. Aceia, care vă spun contrarul, vor să trāească din seul nostru și vă exploatează în cele din urmă și pe voi.

Nu ne vor asculta concetățenii noștri maghiari astăzi, ne vor asculta mâne, și în cele din urmă vor începe să ne creadă, căci oameni sîntem cu toții și e preste puțință să nu ne săturăm, în sfirșit, de lupta socială, care ne seacă pe toți de puteri și ne duce spre cea mai desvârșită ruină. Și cu cât mai des țiarele maghiare își vor mistifica publicul, cu atât mai curēnd se va produce în acest public dorința de a se informa el însuși despre dispozițiunile noastre.

Rēmānem dar' indiferenți față cu aceste mistificări, ba le privim cu un fel de rēutăcioasă bucurie: un singur lucru respingem dela noi, grava acuzare, că am fi falsificând trecutul națiunii maghiare și tendențele ei actuale.

Și fiindcă oameni sîntem, cu nepuțințele noastre ne luptăm și se poate, ca fie din preocupățiune, fie din nesciință, în adevăr să fie afirmat, fie despre trecutul națiunii maghiare, fie despre tendențele ei actuale ceea ce nu este adevărat, invităm pe țiarul Clujan să ne spună, când anume

ne-am făcut vinovați de asemenea falsificări, să pună la încercare iubirea noastră de adevăr și să ne deie ocaziune de a-l convinge, că nu poate fi pentru noi sarcină mai grea decât conștiința de a fi abusat de cuvēntul dat nouē, mistificând prin el pe publicul, de a căruia încredere ne bucurăm.

Dacă nu ni se va fi dând ocaziune pentru aceasta, acuzarea ce ni se face este o simplă calumnie inspirată de temerea, ca nu cumva mai curēnd ori mai tārđiu chiar și în cercuri maghiare să strābată dorința de sinceră apropiere, pe care o propagăm noi, ca organ al sentimentului public român. —

Revistă politică.

Sibiu, 5 Ianuarie st. v.

Dieta Ungariei, 15 Ianuarie nou.

Pertractarea budgetului ministerului de comerț nu s'a finit încă nici acuma. Ba se poate, că va dura și mai multe țile. În ședința din 15 Ianuarie afară de ministrul-president au vorbit numai deputați opoziționali, între cari deputatul sas Adolf Zay. Acesta s'a ocupat mai mult de exportul productelor în România, ascuțindu-și sabia în contra funcționarilor dela vama de dincolo, special în contra taxării nedrepte a productelor unguresci. țice mai departe, că cu altă ocaziune ar fi venit pe tapet înnoirea convențiunii cu România cu privire la legătura căilor ferate, acest punct delicat și așa țicēnd negru al politicii maghiare și cu deosebire al politicii maghiare de economie. În 1876 s'a încheiat cel dintāiu pact cu România. Atunci statul ungar s'a prefăcut, ca și când și-ar simți puterea și chemarea acordând, ca cel puțin o gară internațională, cea mai mare să fie pe teritor maghiar. Mai tārđiu apoi guvernul nostru a retirat dinaintea micii Romānii, a renunțat la autoritatea sa și a conces, ca cu privire la ambele legături gara internațională să fie pe teritorul statului celui mai mic, adecă al Romāniei. Prin aceasta Zay a voit să arete impotența guvernului unguresc în toate afacerile economice și comerciale cu străinătatea. Cu privire la comerțul de export al productelor amintesce, că acela e împedeat în deosebi prin taxele cele mari și prin șicanările și secăturile organelor romānesci. Așa se considerează, spre exemplu, lățile cu tulipani de produse fine, și se taxează cu o sumă, care reprezentează aproape valoarea întregă a acelora. Guvernul privesce cu mânia în sîn la calamitatea aceasta și nu e în stare să aștepte vre un remediu. Amintesce mai departe, că taxarea cu vamă se întâmplă la o stațiune miseră dela frontarie, ce e împreunată cu multe șicanări. țice, că din partea Romāniei numai pentru aceea se susține procederea aceasta, ca să spārie pre comerțianții unguresci. În fine pretinde o procedură mai rāpede cu respect la extradarea pasapoartelor în România. Între altele nu are de a face nici o excepțiune în contra pozițiunii prime a budgetului. După Zay vorbește ministrul de comerț, contele Paul Széchenyi reflectându-i, că regulamentele pentru frontarie nu se pot modifica; mai bine obvină șicanări mai mērunțele, decât să fie expuse vitele

din Ungaria epidemiei de vite. A mai vorbit Coloman Tisza în cestie personală și cu acestea s'a ridicat ședința, amânându-se continuarea desbaterii pe ziua următoare.

Am făcut ieri la locul acesta amintire despre interpelația lui Gavriil Ugron în afacerea cu intendantul suprem de curte. Astăzi vine semioficiosul „Neue fr. Presse“ din Viena și reproducând discursul lui Ugron, care a premers interpelației, îl ia atât pe acela, cât și interpelația sub o critică aspră. Numitul diar spune, că interpelația a fost obiectul de discuție și în casina națională, a fost interpretată în multe chipuri și chiar aceia, cari atribuie pășirii lui Ugron ceva obiectivitate, au admis, că interpelația poate să aibă, numai urmări funeste. Duce că chiar balul acesta de curte a dat ansă unui membru al cabinetului de a face o întrebare la locul mai înalt, și a primit următorul răspuns: „D-Ta încă întrețini două gospodării? *Suita de curte e gospodăria mea!*“ Mai departe există între intendantul suprem împărătesc și cel unguerec o deosebire mare de rang, — până-ce cel din urmă figurează după dreptul public maghiar numai în locul al șeselea, și e numai o simplă dignitate fără nici o importanță deosebită, intendantul suprem de curte e. reg. e pus la locul prim, e o funcțiune de curte salarizată și împreună cu multă responsabilitate.

Aproape toate puterile voesc a **ridica taxele vamale** ale produselor importante din străinătate. În Germania Bismarck a înaintat un proiect privitor la ridicarea vămilor. În urma acestuia proporțiunea între vămile de până acum și cele proiectate, e cam următoarea: dela grâne a fost până acum 1 marcă, taxa proiectată e 3 m.; delăsăcară 1 m., acuma 2 m.; dela farină 2 m., acuma 3—5 m., și așa mai departe. Asemene sciri ne sosesc din *Francia* și din *Belgia*, unde s'a adus din nou pe tapet ridicarea vămilor de import pentru bucate, vite și alți articoli de consumare. Nici *Rusia* nu va rămâne îndărăt, cu care însă monarhia noastră nu prea are relațiuni de comerț.

Bismarck ca protectorul Rutenilor! Diarele din Lemberg reproduc o comunicare a diarului polonez „Kraj“ ce apare în Petersburg, în urma căreia principele de Bismarck ar fi întreprins la guvernul austriac pentru egala întreținare a Rutenilor din Galiciă. La pertractările, ce au avut loc din incidentul acesta, a fost chemat din partea împăratului și contele Alfred Potocki, și s'a luat deja în considerare proiectul rutenisării universității din Cernăuți.

Foaia oficială din Varșovia a publicat o ordinațiune a autorității administrative, în urma căreia episcopii catolici în viitor numai în conțelegere cu guvernatorul general pot denumi, transfera și demisiuna pe preoți. De aci înainte nici lefile nu se pot da preoților fără încuviunarea șefului administrativ. Se presupune, că Rusia voiesce prin măsurile aceste vătămătoare pentru Vatican a împedea delăturarea acelor preoți catolici, cari în potrița îndrumărilor, ce le primesc dela episcopii lor, tolerează propaganda în favorul bisericii de stat rusești.

Pregătirile pentru **sărbarea milenarului apostolilor slavi** iau dimensiuni tot mai mari. Comitetul arangiator, în fruntea căreia stă episcopul Dunajewski, lucră cu energie pentru executarea programei. Ian Matejko elaborează un chip al lui *Metod*, designat pentru steagul peregrinilor polonezi. De altă parte apoi se anunță, că autoritățile primesc instrucțiuni secrete, de a împedea peregrinarea populației poloneze la sărbarea lui *Metod* în Valerad.

Cestiunea egipteană se trăgănează într'un mod neexplicabil. „Agence Havas“ aduce scirea din Londra, că răspunsul Franciei la propozițiunile engleze a sosit alaltăieri și ieri s'au fi și predat lordului Granville. Plenipotențiații Austriei, Germaniei și Rusiei, s'au avisat de a preda răspunsuri analoage.

Austro-Ungaria și Rusia.

Dintre puterile mari europene cele mai cu deosebire interesate în cestiunea Orientului s'au monarhia noastră și Rusia. În Orient colidează interesele acestor două mari puteri; fiecare dintre ele ceacă a ajunge la o influență asupra provinciilor de pe Peninsula-Balcanică și de aci neîncrederea reciprocă ce domnesce cu privire la durabilitatea păcii între monarhia noastră și imperul Țarilor. Rusia nu scapă din vedere nici un privilegiu spre a aduce aminte monarhiei noastre că afară de afinitatea de rasă a popoarelor de pe Peninsula-Balcanică mai are și în Austria câteva milioane de Slavi. Astăzi am ajuns acolo, că decâte-ori e vorba despre pace sau războiul la noi se întrebă ministrii, diete, popoare și diaristica, despre starea relațiunile monarhiei noastre cu Rusia. Alianța Germaniei se pare că nu mai ne e de ajuns până când Rusia nu intră în această alianță. Prin întvederea dela Schiernievițe Germania și Austro-Ungaria au câștigat-o și pe Rusia pentru această alianță. Monarhii și ministrii lor au dat apoi popoarelor asigurări de pace. Întrarea Rusiei în alianță nu a liniștit însă pe popoarele monarhiei noastre. —

Dacă Rusia este aliată, — se întrebă ele, — pentru-ce ținuta diaristicii rusești e poate mai dușmănoasă față de monarhia noastră decât până înainte de alianță?

Am reprodus din când în când în coloanele diarului nostru câte o voce rusească care se ocupa de monarhia noastră și respective de Slavii din Austro-Ungaria. Pacea poate fi asigurată pentru timp cât de îndelungat, dar' poporul rusec nemulțumit cu succesele dobândite în războiul oriental are inclinare de război și faptele ne spun că totdeauna Țarii au pornit războaiele sub presiunea opiniunii publice din marele lor imperiu. Vocea poporului a minat-o pe Rusia totdeauna în războaie. Sub titula „Austro-Ungaria și Rusia“ cetim în *Buda-pesther Tagblatt* dela 11 l. c. n. articolul pe care îl reproducem mai jos; el se ocupă de relațiunile dintre monarhia noastră și Rusia și apreciază valoarea alierei Rusiei la politica de pace a celor două aliante ai căror monarhi au simțit lipsa de a se asigura prin întvederea dela Schiernievițe de intențiunile pacifice ale Rusiei. Țarul le-a dat asigurările sale, dar' n'a putut să le promită simpatiiile poporului seu.

„Alianța din Europa mijlocie,“ — scrie „B. T.“ — s'a încorporat, în discursul anului de după încheierea ei, în spiritele popoarelor și această înrădăcinare, — astfel a asigurat contele Kalnoky în discursul sesiunii ultime a delegațiunilor, — ar fi o garanță mai bună de durabilitatea ei, de cum ar fi sancțiunea parlamentară cerută de principele Bismarck. Considerând declarațiunile numeroase ale Cehilor, Polonilor și Slovacilor, trebuie să tragem la îndoială adevărul faptelor expuse de ministru. Ziduri fundamentale sigure pentru alianța de pace aflăm numai în dispozițiile și dorințele Maghiarilor și ale Germanilor. . .

„Dacă examinăm, cu ajutorul adevărului exprimat de contele Kalnoky, noua prietinie dintre Rusia și Europa mijlocie cu respect la siguritatea ei, atunci s'osim la o constatare nu mai puțin decât îmbucurătoare. În monarhia noastră, abstracție făcând de unele singuratiche exaltări slavice, există puțină însuflețire pentru imperul Țarilor, dar' earăși, excepție făcând cu Polonia, nu aflăm ură în contra poporului rusec. Cu acesta (poporul rusec), popoarele Austro-Ungariei, afară de Poloni și în parte și Ruteni, n'au pășit nice-când în atingere directă de dușmănie ori prietinie. Prietinia a existat totdeauna numai între imperii. Și ca pacea să rămână posibilă pentru vecie între aceste e dorința viuă a Maghiarilor și a celei mai mari părți dintre Austriaci. Un război cu Rusia, fie că el ar aduce armelor noastre un triumf și prin acesta cucerirea de teritorii slavice, fie că n'ar aduce în frânger și cu aceste nimicire, în ambele cazuri ar fi nefericirea cea mai aspră pentru monarhia noastră. Cu totul altcum stă lucrul cu dispoziția națională din Rusia. Guvernul din Petersburg e destul de puternic spre a modera

expectațiunile panslaviste din presă și din așa numitele reuniuni de binefacere, dar' el nu poate pune stavilă urei schimbăcioase a populațiunii rusești în contra a tot ce e german și austro-unguresc. „Preste tot“ — astfel scrie, după cum am aflat, cu datul de 24 Decemvrie a. tr. re-dactorul oficiosului „St. Petersburger Zeitung“ unui fabricant unguerec, — „preste tot nu voiesc să ascund, că pentru un German, respective un austriac timpul de imigrațiune ar' fi precăt se poate de nefavoritor.“

Astfel scrie privat un bărbat a cărui datorință e să preaverească alianța elor trei împărăți ca pe mântuirea lumii, să cepingă entuziasmul ardent al Rușilor față de evenimentul dela Schiernievițe și să de expresiune sentiimentelor de dragoste ale acelor (Rușilor) față de locuitorii Germaniei și ai Austro-Ungariei. Și ceea-ce el exprimă cu anăriciune, aceea se enunță pe toată ziua prin fapă. În locul demonstrațiunilor de ură în contra puterilor din Europa mijlocie, în locul erupțiunilor natiștilor războinic nebun al lui Scobelev, a șit la iveală o specie de război, în mic contra tot ce e din Europa mijlocie; nu se mai atacă națiunile, ci membrii singuratici ai acestora. În contra fabricanților din Germania și Austro-Ungariei, cari au creat în Polonia rusească și în parte și în Rusia propriu dișă o industrie înfloritoare, în contra economilor imigrați, cari au ridicat agricultura rusească de pe treapta cea mai de jos, în contra funcționarilor, cari au zidit căile ferate rusești și le-au pus în comunicațiune și le-au păstrat, — în contra tuturor se dă pe totă ziua alarma ca cu doba, ca și când acestia ar fi nisece oștiri dușmane organizate, cari ar fi sărit în Rusia sfântă o invasiune cu foc și sabie. Întocmai după cum pe timpul lui Petru-cel-Mare s'a îndreptat toată puterea urei naționale în contra „suburbiului german“ din Mosva (locuit în cea mai mare parte de Scoțieni și Francezi), întocmai după cum atunci s'a îndreptat ura s'elbatică a neculturii în contra civilizatorilor, — astfel se îndreaptă aji, poate oțelit prin miseria maselor poporului, atacul în contra învățătorilor națiunii rusești — neexcepționând nici chiar pe profesorii și coloniile agricole cehice, — deoarece acest atac nu se mai poate îndrepta în contra monarhiei vecine.

Astfel de dispoziție a poporului e însă în un imper despotic mai primejdios decum ar fi în o țeară constituțională. Friederic-cel-mare a diș odată despre constituția engleză, că ea lasă regentului toată posibilitatea de a face binele, dar' îl împedecă de a face răul. Din contră, suveranul autocrat împedecat în nisințele lui corecte prin prejudițiile maselor e nevoit a urma tuturor instinctelor rele ale mulțimii iritate. Rusia oficială voiesce fără îndoială cu toată sinceritatea-pacea. . .

„Dar' dispozițiunile generale ale poporului rusec îndreptătesc îndoiala, că aceea s'ar pute susține pentru un timp mai îndelungat. Planurile de cucerire depuse în așa numitul „testament al lui Petru-cel-mare“ au au șit din căpățina unui om, ele s'au

Foița „Tribunei“.

Mărul de cununie.

de **Benedict Vicu.**

„Mărul de cununie,“ urmează numai cam după un an dela ziua cununiei.

După-ce s'a împlinit anul de căsătorie, se pune mărul sau pomul de cununie, „pentru-ca să aibă ei și familia celor căsătoriți pe cealaltă lume un pom, pe care să se odihnească.“ Astfel în toamna anului următor, cam pe la „Sfânta Maria cea mică“ ori și mai târziu, când au vin nou, însurății cumpără vreo două-spre-dece vase de lut, cam de comun ulcioare, lumini de ceară, un scaun de brad, mai multe specii de poame și tot felul de turte; apoi fac parastas — „capete“ — atâtea, câte ulcioare au cumpărat, făcând pentru preot și cantor deosebit, mai frumoase, precum e datina la pomeni, și chiamă pe Dumineca următoare pe preot și cantor la punerea mărului de cununie, la care mai iau parte și nașii de cununie și alți consăngeni mai de aproape. Mai chiamă și 12 oameni săraci, cari s'au vrednici de pomeană, și în Dumineca aceea, după-ce au șit din biserică, toți cei chemați, împreună cu preotul și cantorul se adună la casa respectivului, care dă pomul de cununie, înainte de a mânca de prânț sau de ameaji.

Însurății cu ajutorul nașului pun în șură, — ori sub alt coperiș — mai multe mese lungă olaltă, le acopăr cu fețe de masă, apoi în fruntea mesei, unde șede preotul cu cantorul, pun un pom stufos, pe care îl sapă în pământ să stea așa, cum a stat în grădină, și-l încarcă cu tot felul de poame, câte încap pe el. După aceea împletesc din lumini de ceară un șerpe mare, cu un măr în gură, apoi iau o bucată de pânză albă (giolgiu), învăluită la olaltă și legată cu o litră de arniciu roșiu, turte, mai multe lumini de ceară, și toate aceste le pun, cu șerpe cu tot, pe pomul de cununie, care însemnează pomul lui Adam în paradisi. Lângă pom pun scaunul cel de brad, de care am amintit mai sus, și împregiurul meselor așață lavițe pentru oaspeți. Pe mese pun ulcioarele și lângă fie-care ulciore se pune un parastas cu pom în el și încărcat de poame, lumini de ceară, covrigi și turte. Pentru fie-care păreche de oameni — bărbat și muiere — se pune câte un astfel de parastas, ear' pentru preot și cantor se pune deosebit, și sub pomul lor se pune și câte o năframă nouă de mână, sau și o merindeață frumoasă, care apoi toate rămân proprietatea respectivilor, înaintea cărora s'au pus.

La masă șed după rang, condițiune și bătrânețe, — în urmă cei 12 săraci, având înainte fie-care păreche câte un ulciore și câte un parastas cu pom. Singur pentru nănași nu se pune nici parastas, nici pom, căci pentru ei e

pus pomul cel mare, adevă mărul de cununie cu toate cele de pe el. — Pentru tot mai pun și o piele de oaie, adevă: belesc o oaie grasă, din carnea ei fac de mâncare la masa pomului de cununie, ear' pelea îndoită în două se pune pe paie s'au pe un țol sub picioarele preotului, care după-ce s'a isprăvit ceremonia mărului de cununie, preotul o trimite acasă.

Deoarece mărul de cununie în puține locuri îl mai pun, și fiindcă pentru această ceremonie nu este tipic, ci se face numai după cum e datina vechiă, de aceea cred, că nu ar' fi fără scop a lăsa se urmeze aici acea ceremonie așa, precum o am văzut-o însumi, și adevă:

Preotul luând patrafirul face începutul și cantorul diice: „Sânta D-șeule, Mărire Tatălui, Tatăl nostru etc.“ Preotul: Ectenia. Apoi cantorul: „Amintesc Doamne cu dreptii“ etc. „Cu sufletele dreptilor“. — Preotul: Rugăciunea, care se face la binecuvântarea fructelor și a poamelor, apoi binecuvântarea colivii, fiindcă pe masă se pune și un tăier de colivă și paus. După aceea sculându-se toți în picioare, cantorul întonează: „Mărire“ (pe v. 5). „Unde umbrează darul tău Michail“ etc. „Și acum . . .“ — Prea binecuvântată ești Născătoare de Dumneșu“ etc, ear' până cântă acestea preotul ia tăierul cu coliva și pausul în mâna stângă, ear' cu dreapta prinde mărul de cununie, de care prind toți câți încap, ear' ceilalți prind numai de tăierul cu

coliva, sau de sticla cu paus, sau, dacă nu încă n'au nici aici toți, pentru mulțimea oamenilor, prin toți de mână, și așa mișcând preotul cu nănaș dimpreună cu mâna dreaptă pomul, cu stângă ridică tăierul în sus și în jos, până se gată căntarea. Atunci preotul diice: „Mărire ție, Dumneșu nostru, mărire ție.“ — Cantorul: „Mărire Tatălui . . . părinte binecuvântă“, și preotul face deslegarea (opustul.) —

După aceea vine nou-căsătoritul (care a pus pomul) și prinzând pomul cu mâna dreaptă, diice cătră nănaș: „Nașule! pe lumea asta se fie el Domnieitale, pe cealaltă al meu“; apoi ia scaunul și diice ear' cătră nănaș: „Nănașule! pe lumea asta se fie al D-tale, pe cealaltă al meu.“ După aceea se duce la preot și prinzând în parastas cu mâna dreaptă pomul cel împlântat în parastas cu mâna „Părinte! pe lumea asta se fie al D-tale, ar' pe cealaltă să fie al meu,“ apoi îl dă preotului. Tot asemenea face la al cantorului și la ai tuturor pre rind. Apoi își descarcă fie-care pomul și-l pune la o parte toate, câte i-au dat. Nănașul scoate pomul din pământ, îl escarcă, apoi aduce un vițel, pe care îl dă finului în schimb pentru mărul de cununie.

După acestea urmează prânțul pentru cei străini. În fine preotul se scoală și cantorul cântă: „Apărătoare Doamnă“ etc. (pe glas 8). după care străinii se depărtează. Se pun apoi la masă căsenii cu preotul, cantorul, nănaș

„Nescut din sufletul poporului și au cescut cu acesta în legătură intimă. Întru Ţarul Nicolae II revoluțiunea grecească a fost o grație și totuși a fost silit să înceapă războiul în favorul revoltanților. Alexandru II a fost mînat în invasiunea turcească în contra itențiunilor sale pacifice. Acuma ambiția națională rusească e jignită foarte adînc, pentru-că Congresul de Berlin i-a răpi imperiului Ţarilor o parte din strada de țeri și fiind-că micile state ale Balcanilor nu voiesc să încungiure ca planetele rusești. De pe la a. 1812 Rușii s'au dat la idea că Europa trebuie să tremure de frica monarhilor; chiar Lermontoff s'a legănat în poeziile sale cu depingerea friicii europene de reponderanța rusească. Și acum Europa a înțeles că se teme. Deși acum patima pan-slavistă înădușită de autocrație, se prelunge în flăcări mai mici, ea poate totuși să izbucnească earăși în curînd în flăcări mari. Monarchia noastră trebuie să facă tot ce e posibil să susțină cu Rusia pacea, dar' să mai facă de altă parte tot ce se nu fie surprinsă de războiul rusesc.“

Sărbarea anului nou în Bucuresci.

„Monitorul oficial“ al României publică sărberea zilei de anul nou din Bucuresci precum urmează:

„Martî, ziua de anul nou, M. S. Regele, încunungițat de casa sa civilă și militară, la oarele 11 dimineata, a asistat la sînta liturgie, oficiată de înaltul cler în biserica Metropoliei, fiind de față d-nii miniștri, înaltele corpuri ale statului și oficeri de toate gradele. La sosire, Regele a fost întimpinat de P. S. S. Metropolitanul primat cu evanghelia și crucea.

„După oficiul divin, Maiestatea Sa trech în revistă, garda de onoare și primi apoi defilarea.

„În urmă, Regele merse în apartamentele Metropolitanului primat, unde Înalt Preasînția Sa a exprimat mai întîiu felicitările înaltului cler prin următoarele cuvinte:

„Sire,

„Astăzi intrăm în anul dela Christos, Mîntuirii lumii, 1885.

„El ne dă nouă, slujbașilor bisericii, privilegiul fericit să depunem la treptele tronului sentimentele noastre de iubire, respect și devotament.

„Cu toată greutatea vremilor și a încercărilor, prin cari trecem, biserica și ați, ca din timpii cei mai vechi, nedeslipită de tron, roagă și are credință în mila celui Atotputernic și în scutul apărător al Regelui, care ca Stefan și Mihaiu, nu desparte națiunea și poporul de biserica și Dumnezeu.

„Ca cap al clerului și organ al bisericii noastre naționale vă urez, Maiestate, zile îndelungate, sănătate și bucurie pentru fericirea scumpei noastre Români.

„Să trăiți mulți ani fericiți!

„După un tăier de mîncare (după un fel) pun pe masă înaintea nănașului și a preotului un vas (ciubar) cu vin nou, asemenea și pentru ceilalți meseni se pune unul, și lîngă vase pun pahare și ulcele, să bea care cum îi va plăce.

„Astfel petrecîndu-și la prînd la cei nou-căsătoriți, cari au pus pomul, nașul îi poftescă pe cină la dînsul. Deci decîtă seară pleacă toți în rînd bun la nănașul. Acesta și cu unul lîngă sine, duc un ciubăraș de vin și amîndoi bărașul țin într-o mînă câte o ulcenișă.

„Ulucenișă pre ori-cine ar afla pe drum să are voie, fie străin, ori cunoscut, să ia pe jos. Așa, ajungînd la nănașul, unul la cină, unde nu arare-ori au și sărbători.

„Nescut, că preotul n'are altă plată pentru mîerul de cunnie, decît pielea de care a fost vorba mai sus, și ceia ce are la masă, ear' cantorul numai cele ce a mîer.

„El e datina de a se face mîerul cunniei, cărui ceremonie preotul nu poate lăsa să treacă. Ear' ce privește partea colăcarului și steii, respectivii vor să se acomodeze cu persoane și împiegurări de loc și în tot satul sînt și datine deosebite, cari deși nu sînt esențiale, totuși sînt de considerare.

„Să trăiască M. S. Regina!

„Să trăiască Augusta Dinastie!

„Apoi d. ministru al afacerilor străine, în numele guvernului, s'a exprimat precum urmează:

„Sire,

„Cu cel mai profund respect depun la picioarele tronului Maiestății Voastre felicitările noastre cele mai călduroase cu ocaziunea anului nou.

„De cîte ori ne uităm spre trecut, când privim prezentul și ne bucurăm de dezvoltarea și de sborul ce a luat statul român, de pozițiunea respectată ce el a cîștigat, ochii noștri îndată se întorc spre Maiestatea Voastră. Ori ce avent spre un progres moral și material a aflat și află în Maiestatea Voastră o impulsivă puternică și o protecțiune constantă. Ochiul Vostru pîtrundător nu perde nici odată din vedere țelul, la care tindem cu toții, întărirea și prosperitatea patriei. În simțămîntul datoriei, ce nutrim fiecare, ca și în iubirea și devotamentul pentru țeară, stați ca în toate, în fruntea tuturor.

„Urările dar', ce facem toți pentru Maiestatea Voastră, pentru preagrațioasa noastră Regină și pentru familia regală, nu pot fi decît isvorîte din fundul inimilor celor mai sincere și din devotamentul cel mai nemărginit pentru Augustele Voastre Persoane și dinastia română.

„Să trăiți Maiestatea Voastră și M. S. Regina mulți și fericiți ani spre binele și gloria României.

„În urmă, d-nii vice-presidenți ai senatului și camerii aduc, în numele Corpurilor legiuitoare, felicitări Augustului Suveran.“

„M. S. Regele a răspuns:

„Mulțumim din tot sufletul pentru urările ce Ni-ați exprimat cu atîta dragoste și căldură, și cari de sigur vor fi spre fericirea noastră a tuturor. Anul în care intrăm nu va fi fără grije, cu atît mai mult trebuie să muncim și să luptăm cu energie spre a învinge greutățile, cari vom întâlni încă în cursul lui.

„Țeara a putut străbate, fără sguuire, momente mult mai grele; să sperăm dar' că și astădată criza, care ne apasă va fi numai o vijelie trecătoare, ce va curățî aerul și ne va readuce zile senine.

„Cu această dorință ardentă vă urez ani mulți și fericiți!“

„În aceeași seară a avut loc la palat obiceiul bal al curții.

„La oarele 10, MM. LL. Regele și Regina, precedați de casa militară, au făcut intrarea Lor, trecînd mai întîiu prin salonul Gobelinelor, unde se aflau toți membrii corpului diplomatic, împreună cu doamnele domniei-lor, cari au prezentat Suveranilor felicitări de anul nou.

„Apoi, Maiestățile Lor au mers în salonul alb, unde au fost întruniți d-nii miniștri cu doamnele, d. president al Senatului, împreună cu d-nii vice-președinți ai Senatului și Camerii, d-nii generali ai armatei, d-nii membri ai înaltelor curți de casațiile și de compturi cu doamnele domniei lor, cari asemenea au prezentat urări Maiestăților Lor.

„De aci Regele și Regina trecură prin salonul roșu, rezervat d-lor senatori și deputați, și făcură intrarea în sala Tronului, unde se aflau adunați numeroși invitați domni și doamne din toate stările societății, cari aduceau Augustilor Suverani felicitări pentru noul an.

„Îndată după aceasta dansul începî în toate saloanele și urmă neîntrerupt cu animațiunea cea mai mare până la oara 1, când Maiestățile Lor cu oaspeții lor s'au coborît la supele, la care au luat parte toți invitații în mai multe serii.

„La oarele 2 a început cotilionul, care s'a jucat în prezența Maiestăților Lor. Eleganța accesoriilor acestui cotilion, bogăția toaletelor, cari străluciau la farmecul luminii, numărul cel mare al dansătorilor și veselia tuturor oaspeților oferă priveliscea cea mai încântătoare.

„În tot timpul seratei Maiestățile Lor binevoiră a se întreține în modul cel mai afabil cu cei mai mulți din domni și doamnele prezenți.

„Balul s'a sfîrșit la oarele 4 de dimineată.“

Cronică.

Soarea în costume a reuniunii de patinat. Ca în toți anii așa și în sezonul acesta se va aranja o soarea în costume decîtă reuniunea de patinat de aci; ea va avî loc probabil pre la începutul lui Februarie. Comitetul reuniunii a început la pregătirile necesare; astfel

iluminarea și decorațiunea locului de patinat, promite a fi foarte splendidă. Insiuările sînt de a se face de pe acum chiar pentru-ca să se asigure reușita. A se insinua la Frederic Czikel jun. (piața mare nr. 23). Personele cari voiesc să participe la arangiarea grupelor, au de a se insinua la cassarul reuniunii, unde vor primi deslușirile cerute.

*

Din Munții-apuseni. În comuna Certege, ni se scrie, a fost alegere de primar la 5 Ian. st. n. S'a reales dl Nicodim Cotișel, care din a. 1858 a fost tot primar satisfăcînd cu acuratețea oficiului seu.“

*

Himen. D-l Iustinian Moldovan, comerciant în Deva a încredințat la 7 Ianuarie a. c. st. n. pe d-ra Valeria Man, fiica d-lui comerciant I. Man din M-Oșorheiu.

*

„În interesul maghiarisării Ciangăilor“, dice un diar unguresc, „comitetul Ciangăilor“, în o scrisoare adresată societății „St. Ladislau“, s'a declarat gata a pune societății la dispoziție suma de 4000 fl. cu scopul, ca societatea „St. Ladislau“ să impedeze desnaționalizarea Ciangăilor din Moldova. Guvernul român a interzis adică Ciangăilor instrucțiunea în limba maghiară. Propaganda din Roma însă trimite, în loc de 6 spiritali unguresci și 6 italieni, 12 preoți italieni în comunele înființate de regii unguresci, așa încît spiritalii fac foarte puțin sau chiar nimic pentru Ungurii din România. Societatea „St. Ladislau“ va recerca consulatele din România să lucre într'acolo, ca în astfel de comune, unde Ungurii sînt în maioritate, să fie aplicați spiritali unguresci. Ea se va pune în conștințare și cu propaganda pentru a ajuta răului din cesiune.“

Precum se vede maghiarisatorilor lieste prea mic tenul de agitațiunea aici în țerile de sub coroana Sltui Stefan: și-au îndreptat privirile asupra României, unde au de cuget a se îngriji cu ajutorul consulatelor austro-ungare de maghiarisarea comunelor „înființate de regii unguresci“. Pe calea aceasta mergînd frumușel înainte, aji mîne neîndurații noștri maghiarisatori ușor pot ajunge până a pretinde reclamarea prin reprezentatul austro-ungar din Bucuresci a drepturilor feudale ale Coroanei Sltui Stefan asupra „comunelor înființate de regii unguresci.“

*

Fala ungurească costă mult. Arhitectul din Viena Schmidt petrecînd la Budapesta cu arhitectii și inginerii din Viena se dice, că ar fi întreat pe un arhitect din Bupapesta: „Cît a costat gara voastră centrală?“ — „Circa două milioane“, îi răspunde arhitectul. La aceasta Vienzul îi replică: „Nu aveți ce începe un lucru mai cu mînt ce banii voștri? . . .“ Cam aspră dar' nimerită observare.

*

Tristă seire din Cernăuți. Din Cernăuți se comunică despre un fenomen natural rar, care amenință mărutul edificiu de acolo, reședința română gr.-or., cu nimicire. S'au ivit adică în un deal, aproape de palatul residential, crepături de pămînt; s'a surupat o mare cantitate de pămînt așa încît tot terenul din giur e surupat. Până alaltă-ieri seara la oarele 6 pămîntul a fost crepat în o extensiune de 250 metri. Curtea, grădina și clădirile de alături palatului par a se ruina. Mișcarea pămîntului continuă. Magistratul și guvernul țerii au luat măsuri pentru evitarea pericolului, dar' e puțină speranță de a scăpa clădirea imposantă. Residenza a fost zidită în anul 1868 cu prețul de 10 milioane florini.

Varietăți.

(Producțiunea aurului și argintului.)

Directorul Monetăriei din New-York, d. Borchard, publică o statistică despre producțiunea aurului și argintului în lumea întreagă, în anul 1883.

Diferitele țeri au produs 142,479 chilogramme de aur, reprezentînd 94,027,901 dolari (socolit 5 fr. dolarul) și 2,747,785 chilogramme de argint, reprezentînd 141 milioane 217,733 dolari.

Pare că producțiunea aurului descresce într'un mod simțitor, și această descrescere este aproape generală, pe când producțiunea argintului creșce.

(Bețivul și căciula.) Unui bețiv, cădîndu-i căciula din cap, îi adresează următoarele cuvinte:

Ai cădut, nenorocito! . . . ai vrî să te iau de jos! . . . Dar dacă te-oi lua am să cad eu . . . și tu nu poți să mă ridici; scoli de jos . . . atunci nici eu nu voi se te iau . . .

În urmă, se depărtează aruncînd o privire de adio căciulei sale.

Consemnarea

căștigurilor loteriei de efecte arangiate prin Reuniunea femeilor române din Sibiu.

1. Girandole de argint china. — 2. 6 servete brodate cu mătășă neagră și roșie. — 3. Șorț italian cusut pe boranjic. — 4. 1 sticlă cu dulceață. — 5. Diamante de Marmajia. — 6.

Stergar alb cu dentelă croșetată. — 7. Ținător de jurnale sculptat și brodat. — 8. 1 merindeață. — 9. Mapă de părete croșetată. — 10. Corfiță simplă de drot. — 11. 2 entre-deux croșetate. — 12. Ștergar țărănesc. — 13. Braceletă de carniol. — 14. Pănură de lână pentru cioareci. — 15. 1 garnitură albă de masă țesătură de casă. — 16. Periniță de ace din lână albă și roșie. — 17. Porte-orologiu din catifea roșie. — 18. Ștergar de damast cu bordură țesută. — 19. — Perină de canapea. — 20. Cătrință vîntată cu vîrgi. — 21. Ștergar cu dentelă. — 22. Porte-brosse brodat cu lână. — 23. Pânzătură albă cu vîrgi roșii și ciucuri. — 24. Materie de lână pentru desagi. — 25. „Iehova“ poem de Carmen Sylva. — 26. Garnitură pentru paturi și masă. — 27. 1 păreche gamași mici. — 28. Taviță de lampă din lână colorată. — 29. 2 vase mici albe cu flori. — 30. Ștergar țărănesc. — 31. Covor de lână țesătură de casă. — 32. Zaharniță. — 33. Materie de bumbac pentru traistă. — 34. Pedestal cafeniu reparat. — 35. 2 batiste naționale. — 36. 1 merindeață. — 37. Perină de fotel croșetată. — 38. Cămașe femeiească (port Bucium-Cerb). — 39. Ștergar țărănesc. — 40. 3 servete de poame brodate albastru și roșu. — 41. Față de perină țesătură țărănească. — 42. Ștergar țărănesc. — 43. Tavă neagră aurită. — 44. Masă de fumat. — 45. Traistă de lână. — 46. 2 funduri de perină. — 47. Corfiță de hîrtie. — 48. Însemnător de cetit și 2 linguri sculptate. — 49. Ștergar țărănesc. — 50. Chingă mică. — 51. Covor țesătură țărănească. — 52. Peptar femeiesc port Săliștenesc. — 53. Cruce de os cu templul Ierusalimului. — 54. Ștergar țărănesc cu dentelă. — 55. Traistă de lână. — 56. Desemn (poame). — 57. Blied de sticlă și argint pentru unt. — 58. 1 merindeață. — 59. Șorț italian cu broderie de arniciu roșu. — 60. Călimar de porcelan și aurit. — 61. Peptar femeiesc cu flori. — 62. Inel pentru servet din canevaz argint brodat. — 63. 1 șorț și 1 cătrință (port din Săliște). — 64. Materie roșie pentru șorț. — 65. Traistă de lână. — 66. Cutie cu parfum. (Va urma).

Posta ultimă.

Berlin, 16 Ianuarie n. Pentru concentrarea ofrandelor spre facerea unui prezent național cancelarului imperial, principelui Bismarck la a șaptezece a și natală s'a înființat un comitet central, căruia aparțin persoanele cele mai însemnate din toate clasele și partidele. Comitetul central va publica în curînd un apel.

Roma, 16 Ianuarie n. Aici se citează cuvîntul unui diplomat însemnat de cuprinsul, că Italia și Franca ear' s'au împăcat desevîșit și s'au împreunat cu Anglia într'un mod, ce formează o „Entente cordiale“ hotărîrită cu privire la toate afacerile externe. Diplomatul respectiv a mai adaus, că gruparea aceasta nouă terminează o situație, în care o unică putere a fost arbitru pentru întreaga Europă.

Varșovia, 16 Ianuarie n. Foaia oficială reproduce într'un mod de tot iritat, scirea, că în curînd va avî să se înființeze în Cernăuți pentru Catolicii din Bucovina un episcopat, al cărui conducere se va concretiza lui Pater Felinski din Cernăuți, a archiepiscopului de odinioară din Varșovia, carele, precum se scie a fost exilat la Siberia și mai pe urmă din grație dat afară din Rusia. Foaia oficială provoacă pe diarele din Vatican, de a desmîni scirea aceasta cît mai în grabă.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Agram, 17 Ianuarie n. Dieta. Președintele propune, pentru scandalurile de ieri adînc vîetmătoare de demnitatea casei, exclusiunea lui Paskevics din douăzeci, și alui Pancovics din opt ședințe, dojenindu-i în urmă pe ambii.

Berlin, 17 Ianuarie n. După „National Zeitung“ guvernul imperiului din considerație la iuțimea comunicațiunii ar fi ales Brindisi drept port de plecare al liniilor de vapoare subvenționate pe marea mediterană.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extras din foaia oficială.

Licitațiuni.

Ianuarie 31. Realitățile rămase după Avram Giledzan din Berecuța. (Judecătoria reg. din Deta.)
Aprilie 10. Realitățile lui Petru Reisz din Fakert. (Tribunalul din Arad.)
Februarie 5. Realitățile Mariei Mühlman născ. Sauerwald din Biserica-albă. (Tribunalul din Biserica-albă.)
Februarie 5. În comuna Șard prin trib. reg. din Zălau realitățile lui Carol Nagy din Șard.

Posturi vacante.

La judecătoria reg. din H.-Ocland postul de vice-notar. (Tribunalul din Odorheiu-secuiesc.) Termin 4 săptămâni.
La judecătoria reg. din Câmpeni postul de vice-notar. Termin 4 săptămâni.
La penitenciarul de lungă trib. reg. din Alba-Iulia un post de vigیل cu salariu de 400 fl. și quartir. Termin 18 Februarie n.
La judecătoria reg. din Orșova postul de cancelist. Termin 4 săptămâni.
La tribunalul reg. din Alba-Iulia un post de jude. Termin 4 săptămâni.

Bibliografie.

Statutele „Reuniunii pompierilor voluntari” din opidul Blaș. — Sibiu, 1885. Tiparul Institutului tipografic, societate pe acții.

Din

Biblioteca populară a „Tribunei” au apărut până acum:

- Nr. 1. Pădureanca. Novelă de Ioan Slavici 12 coale tip. broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.
Nr. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.
Nr. 4. Piperuș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
Nr. 5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor se dă rabatul cuvenit.

Sciri economice

Piața din Sibiu, 16 Ianuarie Grâu Kilo fl. 4.80 până fl. 5.60, grâu mestecat fl. 3.60, până fl. 4.30 sęcara 66 până 72 fl. 3.90, orș 58 până 64 Kilo fl. —, ovės 38 până 45 Kilo fl. 1.75 până fl. 2.35, 74 Kilo fl. 3.— până fl. 3.60, mėlaiul 75—5.— până fl. 6.—, crumpene 68 până până fl. 1.70, semente de cęcepă 49 până până fl. 11.—, mazerea 76 până 80 fl. 8.—, lintea 78 până 82 Kilo fl. 12— fasolea 76 până 80 Kilo fl. 8.— până fl. grâu 100 Kilo fl. 17.— până fl. 18.—, faină fl. 13.— Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, sl. fl. 55.— până fl. 60.—, unsoarea de porc fl. 56.—, sęc brut fl. 33.— până fl. 36.—, fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de până fl. 58.—, sęcunul fl. 32.— până fl. 34.— fl. 1.80 până fl. 2.—, cęcepa fl. 41.— până de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 100 L. % 29 până 31 cr., carnea de vit cęcna de vitel 40 până 50 cr., carnea de 50 cr., carnea de berbece 24 până 26 cr., până 25 cr.

Piața din Mediaș, 15 Ianuarie. Grâu hectolitra fl. 5.50 până fl. 6.—; grâu mestecat fl. 4.50 până fl. 5.—; sęcara fl. 3.— până fl. 3.50; orșul — până fl. —; ovės fl. 2.10 până fl. 2.25; cucuruzul fl. 3.— până fl. 3.50 seminta de cęcepă fl. 6.— până fl. 7.—; crumpenele fl. 1.50 până fl. 1.70; mėlaiul hectolitra fl. 14.— până fl. —; mazerea fl. 5.— până fl. 6.—; fasolea fl. 5.50 până fl. 6.—; lintea fl. — până fl. —; chiminul (sęcăreana) fl. 40.— până fl. —; sęc brut 100 kilogrami fl. 36.— până fl. 48.—; lumini de sęc vęcrate fl. 56.— până fl. —; unsoarea de porc fl. 65.— până fl. 70.—; slănina fl. 44.— până fl. 60.—; cęcna fl. 36.— până fl. 48.—; fencil fl. 1.70 până fl. 2.—; sęcunul 100 bucăți fl. 26.— până fl. 40.—; spiritul gradul 10 cr.; carnea de vită kilo 44 până — cr.; carnea de vitel 40 până 44 cr.; carnea de porc 40 până 48 cr.; carnea de mel — până —; ouș 5 cu 10 cr.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta

dela 16 Ianuarie st. n.
Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. — până — 76—81 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.70 până 8.20, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.60 până 8.10, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.60 până 8.10, (de Bacșka) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.35 până 7.85.
Sęcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.90 până 7.15

Orș (nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.40 până 6.75; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 6.90 până 6.60.
Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.30 până 6.60.
Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.25 până 5.30; de alt soi fl. 7.10 până 7.15.
Rapița fl. 11.50 până 12.75; de Banat fl. 11.25 până 12.—.
Mălaiu (unguresc): fl. 6.20 până 8.20.
Timpul de furnisare.
Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.26 până 8.27 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.82 până 7.85.
Sęcara (primăvară) — Kilo fl. 5.74 până 5.76
Cucuruzul (Mai—Iunie) fl. 5.97 până 5.98.
Rapița (August—Septembrie) fl. 12.5/8 până 12.9/8
Spirit (brut) 100 L. fl. 28.25 până 28.75

Bursa de București.

Cota oficială dela 15 Ianuarie st. n. 1885.
Renta amort. (5%) Cump. 92.— vënd. —
Rur. conv. (6%) 86 1/2 — —
Acț. de asig. Dacia-Rom. 280.— — 315.—
Banca națională a României 1150.— — —
Impr. oraș. București 30.— — —
Credit mob. rom. 185.— — —
Acț. de asig. Națională 210.— — 231.—
Scrisuri fonciare urbane (5%) 78.— — 87.50
Societ. const. 244.— — 250.1/2
Schimb 4 luni — — — 30.—
Aur — — — 16 1/2 — —

Bursa de Viena

din 16 Ianuarie st. n. 1885.
Rentă de aur ung. 6% 96.20
„ „ hęcrtie „ 4% 92.90
„ „ hęcrtie „ 5% 146.30
Imprumutul căilor ferate ung.
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune) 98.31
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune) 121.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune) 106.25
Bonuri rurale ung. 101.50
„ „ cu cl. de sortare 101.—
„ „ bęcățene-timșene 101.50
„ „ cu cl. de sortare 101.—
„ „ transilvane 101.50
„ „ croato-slavone 100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin 98.75
Imprumut cu premiu ung. 117.25
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin 117.75
Rentă de hęcrtie austriacă 83.20
„ „ argint austriacă 83.90
„ „ aur austriacă 105.70
Losurile austr. din 1860 137.25
Acțiunile băncei austro-ungare 862.—
„ „ de credit ung. 311.—
„ „ „ austr. 298.10
Argintul — — — —
Galbeni împărătesci 5.80
Napoleon-d'ori 9.78
Mărci 100 imp. germăne 60.35
Londra 10 Livres sterlinge 123.70

Bursa de Budapesta

din 16 Ianuarie st. n. 1885.
Renta de aur ung 6% 96.20
„ „ hęcrtie „ 4% 92.7
„ „ hęcrtie „ 5% 92.7
Imprumutul căilor ferate ung. 96.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune) 98.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune) 21.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune) 95.50
Bonuri rurale ung. 11.—
„ „ cu cl. de sortare 10.75
„ „ bęcățene-timșene 11.—
„ „ cu cl. de sortare 10.—
„ „ transilvane 11.—
„ „ croato-slavone 10.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin 8.75
Imprumut cu premiu ung. 6.25
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin 8.50
Renta de hęcrtie austriacă 8.—
„ „ argint austriacă 3.90
„ „ aur austriacă 15.30
Losurile austr. din 1860 17.—
Acțiunile băncei austro-ungare 80.—
„ „ de credit ung. 30.25
„ „ „ austr. 29.10
Argintul — — — —
Scrisuri fonciare a le institut. de cred. și ec. „Albina“ 10.17
Galbeni împărătesci 56
Napoleon-d'ori 98
Mărci 100 imp. germăne 600
Londra 10 Livres sterlinge 1235

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

din Sibiu
execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresc cărți de tot felul, anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.
Prețurile moderate.
De asemenea Institutul primesc în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sęc: povești, snoave, poezii populare, istoricare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte de asemeni.
Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului. [101] 21

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Table with multiple columns for train routes: Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, Budapesta-Arad-Teiuș, Teiuș-Arad-Budapesta, Copșa mică-Sibiu, Sibiu-Copșa mică, Cucerdea-Oșorheiu, Oșorheiu-Cucerdea, Simeria (Piski)-Uniedoara, Uniedoara-Simeria. Includes train numbers, times, and destinations.